

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Chmelíka, Ph.D., a soudců Mgr. Pavla Hradeckého a JUDr. Martina Tomka ve věci

žalobce: **K** ■■■ **P** ■■■, narozený dne ■■■■■
bytem ■■■■■, ■■■■■

proti
žalovanému: **K** ■■■ **P** ■■■, narozený dne ■■■■■
bytem ■■■■■, ■■■■■
zastoupený advokátem ■■■. R ■■■■■ Č ■■■
sídlem ■■■■■, ■■■■■

o snížení výživného na zletilého syna,
k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v ■■■■■ ze dne 16. 6. 2021,
č. j. ■■■■■,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I. **mění** takto:

Žalobce je povinen s účinností od 1. 9. 2020 přispívat na výživu žalovaného částkou 3 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám žalovaného.

V části, ve které se žalobce domáhal snížení výživného o dalších 1 600 Kč s účinností od 1. 9. 2020, se žaloba **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

Tím se ve výroku o výživném **mění** rozsudek Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 28. 11. 2018, č. j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 5. 6. 2019, č. j. [REDAKCE].

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů za řízení před okresním ani odvolacím soudem.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem snížil výživné stanovené žalobci naposledy rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 28. 11. 2018, č. j. [REDAKCE] ve znění rozsudku Krajského soudu v [REDAKCE] ze dne 5. 6. 2019, č. j. [REDAKCE] na částku 1 400 Kč měsíčně, kterou uložil žalobci platit k rukám žalovaného vždy do každého 15. dne v měsíci předem (výrok I), a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).
2. V odůvodnění rozsudku okresní soud uvedl, že žalobce se podanou žalobou domáhal snížení výživného, které žalovanému dosud platí v částce 4 600 Kč měsíčně. V době stanovení tohoto výživného soud vycházel z příjmu žalobce 25 000 Kč čistého měsíčně. Žalobce již není osobou samostatně výdělečně činnou, má pozastavenou živnost a od července 2020 je zaměstnán u společnosti [REDAKCE] ve [REDAKCE], kde příjem žalobce činí 16 500 Kč čistého měsíčně. Žalovaný je již vyučeným mechanikem [REDAKCE], získal výuční list, avšak přesto si podal přihlášku na [REDAKCE] školu, na obor [REDAKCE], kde nastoupil přímo do [REDAKCE]. ročníku. Žalovaný je ovlivněn prarodiči ze strany žalobce, žalobce nenavštěvuje, nechodí si pro dárky, se žalobcem hovoří jen sporadicky, když žalobce synovi zavolá, je odmítnut. Žalobce dále doplnil, že jeho zdravotní stav není nejlepší, má ortopedické problémy, navštěvuje psychiatrickou ambulanci. Žalovaný studuje další učební obor, není to denní studium a může proto chodit na brigády. Žalovaný je majitelem několika osobních vozů, několika motocyklů, jejichž opravou a prodejem si přivydělává.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s žalobou nesouhlasí, navrhuje její zamítnutí. Zdůraznil, že nadále studuje, soustavně se připravuje na své budoucí pracovní uplatnění, studiem v oboru [REDAKCE] si rozšiřuje dosavadní vzdělání v oboru mechanik [REDAKCE]. Jedná se o profesně blízké obory. Toto studium žalovanému umožní lepší uplatnitelnost na trhu práce. Žalobce výživné řádně neplatí, to, že přestal pracovat jako OSVČ, je zapříčiněno jednáním žalobce. Současná práce žalobce neodpovídá jeho možnostem a schopnostem. Žalovaný žije ve společné domácnosti s prarodiči, vlastní osobní automobily, které ve vyjádření specifikoval, na jejich pořízení obdržel finanční prostředky od prarodičů.
4. Okresní soud se v průběhu řízení seznámil s obsahem listin, které účastníci označili či předkládali k prokázání svých tvrzení, vyžádal zprávu Střední průmyslové školy v [REDAKCE] ohledně studia žalovaného, zabýval se finančními a příjmovými poměry a zdravotním stavem žalobce, kterého také v průběhu řízení vyslechl a vyslechl i žalovaného. Okresní soud dále jako svědkyni vyslechl bývalou manželku a matku žalovaného, paní [REDAKCE] P [REDAKCE], a po takto provedeném dokazování s odkazem na ust. § 857 odst. 1 o.z. a § 910 a následujících o.z. dospěl k závěru, že žalobu je třeba považovat za důvodnou.
5. Okresní soud předně konstatoval, že naposledy bylo o výživném pro žalovaného rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v [REDAKCE], pravomocně ke dni 19. 6. 2019 a žalobci bylo stanoveno výživné 4 600 Kč měsíčně. Soud tehdy vycházel z daňového přiznání žalobce, skutečnosti, že žalobce měl dvě vyživovací povinnosti a žalovaný byl ve věku [REDAKCE] let, studentem střední školy. V nynějším řízení před okresním soudem bylo prokázáno, že

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

žalobce je léčen v Psychiatrické ambulanci [REDAKCE]. B [REDAKCE] v [REDAKCE] pro psychické obtíže, které jsou v přímé souvislosti s rodinnými a předchozími pracovními obtížemi, a pakliže za této situace žalobce přestal nadále pracovat jako OSVČ, došlo k tomu ze zdravotních důvodů. Žalobce je nyní v zaměstnaneckém poměru, ze zprávy jeho zaměstnavatele bylo prokázáno, že čistý příjem žalobce se pohybuje okolo částky 17 000 Kč, a přestože tak došlo k poklesu příjmu žalobce, nejde o situaci, která by byla podřaditelná pod ust. § 913 odst. 2 o.z., tedy jinými slovy, že by se žalobce bez důležitého důvodu vzdal výhodnějšího zaměstnání. Ačkoliv žalovaný v průběhu řízení namítal, že žalobce by mohl dosahovat vyšších příjmů, tak podle okresního soudu to je podmíněné prací za jiných podmínek, u jiných zaměstnavatelů a v zaměstnáních, která s ohledem na zdravotní komplikace žalobce a povahu nabízených pracovních pozic nejsou pro žalobce vhodná.

6. Okresní soud dále uzavřel, že ke změnám došlo i na straně žalovaného, především v tom směru, že dne [REDAKCE] 2020 získal výuční list v oboru strojník [REDAKCE]. To, že od září 2020 začal na [REDAKCE] škole studovat další obor, a to [REDAKCE], nelze považovat za racionální přípravu na budoucí povolání. Zprávou školy bylo prokázáno, že se nejedná o navazující studium. Podle okresního soudu nynější studium neslouží k prohlubování dalšího vzdělání žalovaného, jedná se o další obor a lze jej proto z pohledu okresního soudu považovat za samoučelné, za snahu žalovaného prodloužit si zabezpečení na úkor žalobce. Výživné placené žalobcem žalovanému umožňuje věnovat se svým nákladným koníčkům, nakupování motorových vozidel, jejich opravám a dalšímu užití. Okresní soud vyslovil závěr, že obdržel-li žalovaný výuční list, nabyt schopnosti sám se živit a vyživovací povinnost rodičů k němu tímto okamžikem skončila. Okresní soud konečně poznamenal, že žalovaný navíc o svého otce nejeví žádný zájem, odmítá s ním komunikovat, poskytovat mu jakékoliv informace o svém studiu, příp. pomoc, a to přesto, že bydliště žalovaného je od žalobce vzdáleno cca [REDAKCE]. Takové jednání žalovaného by podle okresního soudu bylo lze hodnotit jako jsoucí v rozporu s ust. § 857 odst. 1 o.z. Pobírání výživného od žalobce je za takovýchto okolností proto v rozporu s dobrými mravy, resp. jde o zneužití práva dle ust. § 8 občanského zákoníku.
7. Okresní soud konstatoval, že ačkoliv dospěl k přesvědčení, že vyživovací povinnost žalobce ve vztahu k žalovanému již skončila, je v posuzovaném sporném řízení vázán žalobním návrhem, a proto rozhodl o snížení výživného tak, jak žalobce navrhoval. Výživné počínaje dnem 1. 9. 2020 snížil na částku 1 400 Kč měsíčně a současně žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci úspěšný žalobce se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.
8. Proti rozsudku podal včas odvolání žalovaný. Okresnímu soudu vytýkal, že nesprávně posoudil existenci vyživovací povinnosti žalobce vůči žalovanému, existenci soudem dovozovaných zdravotních problémů žalobce z důvodu jím tvrzených psychiatrických obtíží, dále schopnost žalobce vykonávat práci za výhodnějších platových podmínek, než jak žalobce tvrdí, a konečně nesprávně posoudil i studium žalovaného, když jde o racionální přípravu na budoucí povolání. Okresní soud provedl nedostatečné důkazní řízení ve vztahu k možnému pracovnímu uplatnění žalobce ve stejném oboru, jaký v současné době vykonává, a který vykonával i v době posledního rozhodování soudu o vyživovací povinnosti v roce 2019. Okresní soud se zjevně snažil vyhovět žalobě, aniž by se důkladně a věcně zabíral námitkami žalovaného vznesenými proti žalobnímu žádání. V posuzované věci je skutečností, že žalovaný byl a je osobou studující střední odborné učiliště a v rámci tohoto studia se připravuje na své budoucí povolání. Snahu žalovaného o prohloubení vzdělání v příbuzných oborech na stejném učilišti nelze vykládat k tíži žalovaného, a to zejména i s ohledem na jeho nízký věk, u kterého je obvyklé, že osoby tohoto věku studují a rodiče vůči nim realizují svoji vyživovací povinnost. Tvrzení okresního soudu, že studium žalovaného je samoučelné, motivované snahou prodlužovat své zabezpečení ze strany žalobce, je nesprávné, hrubě poškozující žalovaného a neúměrně zvýhodňující žalobce. Žalobce se nikdy o žalovaného jako otec řádně nestaral, neprojevoval o něho jakýkoliv zájem, ani nebyl způsobilým rodičem k výchově žalovaného. To následně vyústilo v rozhodnutí Okresního soudu v [REDAKCE],

jímž byl žalovaný a jeho nezletilý bratr █████ svěřen do péče prarodičů (rodičů žalobce). Žalobce vždy preferoval svůj vlastní osobní a pohodlný život bez jakýchkoliv starostí a zodpovědnosti za své potomky. Žalobce nikdy neprojevil opravdový zájem o své děti a o to, jakým způsobem je materiálně zabezpečí. Je nepochopitelné, jak okresní soud může v rozsudku vytýkat žalovanému jeho údajně nemravné jednání vůči žalobci, který je naopak tou osobu, která od malička o žalovaného neprojevuje zájem, nepečuje o něj, neplní si řádně vyživovací povinnost a navíc je dospělou osobou, rodičem, který si nikdy nevybudoval vztah se žalovaným, jako se svým dítětem, neboť o něj nejevil jakýkoliv zájem. V posuzované věci současně nelze odhlédnout ani od faktu, že žalobce původně obdržel darem od svého otce rozsáhlé nemovitosti, ve kterých žalobce zdarma bydlí, aniž by byl nucen si sám zajistit vlastní bydlení. Ani přes tuto pomoc svého rodiče nebyl žalobce schopen vychovat své vlastní děti a tato výchova mu byla soudem odňata z důvodu, že toho nebyl schopen a o děti žalobce bylo lépe postaráno u prarodičů.

9. Žalovaný v odvolání dále okresnímu soudu vytýkal nesprávné závěry stran údajně špatného psychického stavu žalobce či závěry o údajně nemožném lepším uplatnění žalobce na pracovním trhu. Okresní soud vycházel toliko z tendenčně vypracované zprávy ošetřujícího lékaře, přičemž žalovaný sporuje pravdivost této lékařské zprávy a navrhuje vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví znalcem, který by měl posoudit zdravotní stav žalobce. Okresní soud dále nesprávně vykládá pracovní nabídky pro žalobce jako řidiče nákladního automobilu. Žalovaný předložil soudu celou řadu aktuálních pracovních nabídek přímo z lokality blízké bydlišti žalobce, které jsou na shodné pracovní zařazení žalobce a za mzdu začínající na částce cca 35 000 Kč měsíčně. Podle žalovaného je nepochybné, že takového příjmu by byl žalobce schopen dosahovat, neboť se jedná o obvyklou garantovanou mzdu pro profesi řidiče nákladního vozidla. Žalovaný je navíc přesvědčen, že příjem, kterého žalobce údajně dle potvrzení aktuálního zaměstnavatele dosahuje, neodpovídá skutečnosti. Kdyby tomu tak bylo, nemohl by žalobce hradit výživné pro žalovaného a jeho nezletilého bratra, hradit splátky na úvěry či půjčky a dále hradit své osobní výdaje včetně stravy, dopravy, ošacení a jiných každodenních potřeb. Je tak zřejmé, že příjem žalobce je ve skutečnosti vyšší než ten, který má žalobce od zaměstnavatele pobírat. I v tomto směru je nutné důkazní řízení doplnit tak, aby bylo přesvědčivě objasněno, jakého příjmu žalobce ve skutečnosti dosahuje. Ze všech rozvedených důvodů žalovaný navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil tak, že žaloba bude zamítnuta, příp. aby rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.
10. Žalobce ve vyjádření k odvolání žalovaného uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že se současným studiem připravuje na své budoucí povolání. Žalovaný ani neví, jak je oceněna práce █████, nehledě na skutečnost, že je to studijní obor bez maturity. Žalovaný opravuje auta, živí se tím, zakázek má dost, po vesnici jezdí pokaždé s jiným autem, vychloubá se, jak na žalobce vyzrál a vysmívá se mu do očí. Když žalovaný po základní škole nastoupil na učební obor, žalobce vše financoval. Učební obor se žalovanému nelíbil, tak ukončil █████ ročník a šel na jiný učební obor. Opět v tomto studiu měl problémy, dokonce mu hrozilo vyloučení, ale učební obor dodělal a veškeré náklady opět hradil žalobce. Nyní, když ve █████ letech si žalovaný sám vydělává, rozhodl se pro studium dalšího učební oboru a opět bez maturity. Takový postup žalobce nepovažuje za racionální. Současně odmítá tvrzení žalovaného, že by se o něho nikdy nestaral. Žalobce po rozvodu manželství měl žalovaného ve své péči, ale žalovaný chtěl být u prarodičů, jelikož u nich měl volnou výchovu a neustálý přísun financí. Žalobce po synovi vyžadoval určitý řád a plnění povinností, a to se žalovanému nelíbilo. Prarodiče ze syna vychovali člověka, který nepozdraví ani svého otce, člověka, který je drzý, ničeho si neváží a nejraději by na svého otce plivnul. Žalobce měl o obě své děti vždy zájem, ale výchova prarodičů je bohužel zcela zkažila a došlo to do takové fáze, že ani žalovaný ani jeho bratr k žalobci nechodí, nekomunikují s ním a odvracejí se od něho zády. Žalobce má o obě děti zájem, avšak naráží neustále na odmítání a lhostejnost.

11. Žalobce dále uvedl, že okresní soud správně vycházel stran zdravotního stavu žalobce ze zprávy ■■■■■. B ■■■■■, zpráva lékaře byla při jednání okresního soudu čtena a vypracování znaleckého posudku ohledně zdravotního stavu žalobce, jak žalovaný navrhuje, je z pohledu žalobce zbytečné. Nabídky práce, které žalovaný ve svém vyjádření zmiňuje, nejsou pro žalobce vhodné, neboť jde o práci, která vyžaduje celotýdenní cesty mimo domov a v nabízené mzdě jsou zahrnuty i diety a přesčasy. Na obdobné pracovní nabídky žalobce reagoval nesčetněkrát a na mzdu uvedenou v nabídkách označených žalovaným nelze dosáhnout. Žalobce našel pouze jednu nabídku, která by byla akceptovatelná, avšak šlo o rozvoz nábytku po celé republice, o práci během sobot a obnášela i vynášení nábytku po schodech bez výtahu, tudíž šlo o velmi fyzicky těžkou práci, kterou by žalobce již nebyl schopen zvládnout, neboť se léčí s pohybovým aparátem a navštěvuje i psychiatrickou ambulanci. Žalobce si je vědom toho, že má nízký příjem a musel si vzít nějaké půjčky, aby mohl uhradit dlužné výživné, ale i výživné běžné. Žalobce je nucen využívat i pomoci své kamarádky, které půjčené peníze splácí, jak se dá. Žalobce současně odmítl, že by pobíral jiný příjem, než jaký uvedl jeho zaměstnavatel ve zprávě pro okresní soud. Zaměstnavatel nepodvádí stát ani finanční úřad a nechce ohrozit svoji živnost. Sám žalovaný má měsíčně pro svoji potřebu více financí, než kolik žalobce vydělá, neboť on sám před okresním soudem uvedl, že výživné od žalobce má jako kapesné. Žalovaný je ve věku, kdy před ■■■■ či ■■■■ lety mladí muži již měli rodiny, živili ženu a děti nebo byli na vojně. Ve ■■■■ letech by měl být žalovaný výdělečně činný a své potřeby sám zabezpečovat. Žalobce proto navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu.
12. Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, 212a o.s.ř.), a to ze všech v úvahu přicházejících odvolacích důvodů, a současně ve smyslu ust. § 213 a 213a o.s.ř. odvolací řízení doplnil o zprávu zaměstnavatele otce.
13. Ze zprávy zaměstnavatele otce ■■■■■ ■■■■■ odvolací soud zjistil, že průměrný čistý příjem otce za měsíce březen až červenec 2021 činí 17 860 Kč.
14. Žalobce dále v průběhu odvolacího řízení uvedl, že žalovaný má příjmy z oprav aut a motocyklů, což lze doložit listinami, které odvolacímu soudu k důkazu nabídl. Výživné by za této situace mělo být sníženo na částku 500 Kč měsíčně. Dále uvedl, že nesouhlasí s argumentací žalovaného, že může být zaměstnán s vyšším příjmem či pracovat jako OSVČ, neboť zaměstnanecký poměr u současného zaměstnavatele uzavřel z důvodu zdravotních, rodinných i psychických. Žalobce v tomto směru odkázal na svá vyjádření před okresním soudem.
15. Žalovaný předně k argumentaci žalobce uvedl, že k listinám, které žalobce v průběhu odvolacího řízení předložil, nelze po koncentraci důkazního řízení přihlížet a setrval na svých odvolacích výhradách stran nedostatečného zjištění skutkového stavu, možností a schopností žalobce být zaměstnán v pracovní pozici, která žalobci umožní dosahovat vyššího příjmu, než jakého nyní dosahuje. V průběhu řízení ostatně nebylo prokázáno ani to, že by žalobce byl jakýmkoliv způsobem na trhu práce ze zdravotních důvodů limitován.
16. Po takto doplněném dokazování, seznámení se s obsahem spisu okresního soudu a přezkoumání závěrů odvoláním napadeného rozsudku dospěl odvolací soud k přesvědčení, že odvolání žalovaného lze považovat za částečně opodstatněné, byť dílem z jiných důvodů než v odvolání rozvedených.
17. Pro úplnost odvolací soud poznamenává, že z důvodu koncentrace řízení soudem prvního stupně nemohl přihlídnout k důkazům předloženým žalobcem v průběhu odvolacího řízení, tedy jsoucím v rozporu s ust. § 205a o.s.ř. (srov. § 211a o.s.ř.).
18. Okresní soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že je namístě výživné placené žalobcem žalovanému snížit, a to na žalovaným požadovanou částku 1 400 Kč měsíčně. Ve svém závěru o opodstatněnosti žalobních žádání okresní soud vycházel ze skutečnosti, že od doby posledního rozhodování o výživném došlo k podstatnému poklesu příjmu žalobce, a to

v souvislosti s nepříznivým zdravotním stavem žalobce, který byl důvodem ukončení podnikatelské činnosti a změny zaměstnání žalobcem. Okresní soud dále vycházel z úvahy, že žalovaný již [REDAKCE] 2020 získal výuční list v oboru strojník [REDAKCE] a studium na [REDAKCE] škole v oboru [REDAKCE] nelze podle okresního soudu považovat za racionální přípravu na budoucí povolání. Nejedná se o navazující studium a toto studium neslouží k prohlubování dalšího vzdělávání žalovaného. Okresní soud proto konstatoval, že studium nového oboru žalovaným je nutno hodnotit jako samoučelné, motivované snahou žalovaného nadále pobírat od svého otce výživné v částce 4 600 Kč měsíčně. Okresní soud současně uzavřel, že žalovaný, ačkoliv od žalobce nadále výživné pobírá, není schopen a ochoten otce alespoň navštívit, informovat jej o svém studiu, poskytnout mu jakoukoliv pomoc apod., přičemž takové jednání je nutno hodnotit jako společensky nepřijatelné a pobírání výživného za této situace je v rozporu s dobrými mravy. Okresní soud proto na základě těchto úvah žalobě vyhověl.

19. Odvolací soud shora rozvedené úvahy soudu prvního stupně hodnotí jako ne zcela přiléhavé. Ačkoliv okresní soud ve věci prováděl relativně podrobné dokazování a své závěry o skutkovém stavu i úvahy, na základě nichž dospěl k přesvědčení, že žalobě je třeba vyhovět, v odůvodnění rozhodnutí podrobně rozvedl, nelze s částí závěrů okresního soudu souhlasit a zcela je tak převzít, což platí zejména o úvahách okresního soudu o účelovosti, resp. nadbytečnosti dalšího studia žalovaným či o pobírání výživného žalovaným v rozporu s dobrými mravy.
20. Okresní soud stran těchto úvah vychází ze skutkových zjištění, která dilem nemají oporu v provedeném dokazování, což platí zejména o hodnocení jednání žalovaného jako amorálního (bez bližšího zjištění rodinné situace, příčin vzájemného napětí mezi žalobcem, žalovaným a rodiči žalobce či důvodu vzniku tohoto napětí) a dilem jsou skutková zjištění okresním soudem hodnocena v rozporu se závěry ustálené soudní praxe. To platí zejména ve vztahu k tvrzení okresního soudu, že současné studium (učební obor), které žalovaný realizuje, nelze považovat za racionální přípravu na budoucí povolání a neslouží k prohloubení dalšího vzdělávání žalovaného. Ze závěru ustálené soudní praxe naopak plyne, že v případě, kdy dítě, byť zletilé, má soustavnou snahu pokračovat ve studiu (dokončit studium), které zvyšuje úroveň jeho vzdělání a tím i jeho šance na pracovním trhu, jedná se o soustavnou přípravu na budoucí povolání. To platí za předpokladu, že je dána věcná, zejména časová souvislost mezi ukončeným studiem a jeho pokračováním, přičemž je třeba přihlížet ke všem okolnostem posuzované věci. Odvolací soud je přesvědčen rozdílně od soudu prvního stupně, že v posuzované věci nelze žalovanému právem vytýkat studium v příbuzném, byť dle vyjádření školy nenavazujícím oboru, neboť lze přesvědčivě uzavřít, že pracovní uplatnění [REDAKCE] a mechanika [REDAKCE] se do jisté míry prolínají a nepochybně budou pro žalovaného znamenat lepší uplatnění na trhu práce.
21. Odvolací soud naopak považuje za správné a přiléhavé úvahy okresního soudu o tom, že při stanovení výše výživného je nutné vycházet z možností a schopností žalobce jako povinné osoby (§ 913 odst. 1 o.z.), přičemž je nutno přihlídnout i k celkovým majetkovým poměrům či životní úrovni žalobce. V posuzované věci ze skutkových zjištění okresního soudu plyne, že žalobce sice ukončil podnikatelskou činnost, přestal pracovat jako OSVČ, nicméně skutečnosti a důvody, které jej k tomu vedly, podpořené podrobným vysvětlením zdravotních komplikací i zprávou lékaře [REDAKCE]. D [REDAKCE] B [REDAKCE], okresní soud správně nevyložil k tíži žalobce, když přiléhavě uzavřel, že ke změně pracovní činnosti žalobce došlo z důvodu jím uváděných zdravotních příčin. Nelze tedy dovozovat, že by se žalobce bez důležitého důvodu vzdal výhodnějšího zaměstnání či výnosnější výdělečné činnosti (§ 913 odst. 2 věta první o.z.), a to zejména motivován snahou přispívat na výživu žalovaného částkou nižší, než dosud činí.
22. V průběhu řízení před soudy obou stupňů pak bylo spolehlivě prokázáno, že průměrný čistý příjem žalobce měsíčně činí 18 760 Kč. Z ustálené praxe odvolacího senátu, ale i dalších senátů krajského soudu a obecně rozhodovací praxe napříč Českou republikou pak plyne, že výživné s přihlídnutím k věku oprávněné osoby a jejím potřebám a se zohledněním zdravotního stavu a dalších významných skutečností může být poskytováno v rozmezí 20 – 30 % čistého příjmu

osoby povinné. S ohledem na skutečnost, že žalobce má další vyživovací povinnost k synovi ■■■■■ narozenému ■■■■■, na jehož výživu přispívá částkou 2 600 Kč měsíčně od 1. 10. 2018, je zjevné, že výživné v částce 4 600 Kč měsíčně, které od stejného data otec hradí na syna K■■■■, již překračuje možnosti a schopnosti otce v této výši výživné žalovanému hradit. Pakliže by s ohledem na věk žalovaného a i s přihlédnutím k věku ■■■■■ bylo nutno vycházet cca z částky 30 % čistého příjmu žalobce, je zjevné, že na výživné pro oba své syny může být z čistého příjmu žalobce nárokováno cca 5 358 Kč. Uvedená částka pak musí být rozprostřena mezi obě děti žalobce a je nepochybné, že s ohledem na věk K■■■■ by z této částky měla na jeho výživu připadat poměrně vyšší část, podle přesvědčení okresního soudu tedy částka 3 000 Kč. Odvolací soud si je vědom, že dosavadní výživné placené pro syna ■■■■■ v částce 2 600 Kč proto překračuje tuto maximální část čistého příjmu žalobce, která na výživné může být určena, avšak v tomto posuzovaném řízení odvolací soud neřeší výživné pro ■■■■■, ale toliko pro žalovaného. Má-li žalobce za to, že výše výživného placená pro druhého syna ■■■■■ neodpovídá jeho možnostem a schopnostem, může se obdobným způsobem jako ve vztahu k žalovanému domáhat před okresním soudem snížení výživného i pro syna ■■■■■.

23. Odvolací soud proto vycházejí ze shora rozvedených skutečností dospěl k přesvědčení, že ačkoliv úvahy okresního soudu o nutnosti snížení výživného pro žalovaného jsou dílem správné, tak v částce, na níž výživné žalobci snížil, nezohlednil dostatečně možnosti a schopnosti žalobce ani odůvodněné potřeby žalovaného. Odvolací soud je přesvědčen, že těmto výše nastíněným kritériím odpovídá, aby výživné pro žalovaného bylo s účinností od 1. 9. 2020 placeno právě v částce 3 000 Kč, o níž sice rozhodně nelze konstatovat, že by pokrývala veškeré odůvodněné a opodstatněné potřeby žalovaného, ale její výše odpovídá možnostem, schopnostem a majetkové úrovni žalobce. Na straně druhé pak nelze zcela ignorovat, že žalobce je zletilý, vyučený a zabývá se kromě studia intenzivně i opravami motorových vozidel, byť dosud zřejmě převážně jako svým koníčkem. To však nevylučuje, že z této záliby mohou žalovanému plynout i jisté příjmy a není tak již s hrazením svých nezbytných životních výdajů odkázán výlučně na výživné poskytované svými rodiči.
24. Odvolací soud proto vycházejí ze shora rozvedených skutečností rozsudek okresního soudu ve výroku I. změnil (§ 220 odst. 1 písm. b/ o.s.ř.) tak, že s účinností od 1. 9. 2020 uložil žalobci přispívat na výživu žalovaného částkou 3 000 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám žalovaného a tedy výživné snížil o částku 1 600 Kč. Ve zbývajícím rozsahu, tedy v části, kde se žalobce domáhal snížení výživného o dalších 1 600 Kč s účinností od 1. 9. 2020, odvolací soud žalobu zamítl.
25. O nákladech řízení, a to s ohledem na změnu rozsudku okresního soudu i za řízení před okresním soudem, krajský soud rozhodl podle ust. § 224 odst. 2 o.s.ř. a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů za řízení před soudy obou stupňů, neboť poměr úspěchu a neúspěchu účastníků v řízení byl stejný.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání ani dovolání přípustné.

Pardubice 13. října 2021

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.